

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 11 LUTEGO V. S. 1814. ROKU.

Berlin dnia 7go Lutego n. s.

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

Czternaste doniesienie Armii Szląskiej.

Główna kwatera Nancy 21go Stycznia n. s.

Nieprzyjaciel przy swoim śpiesznym odwrócie, zostawił w Nancy i w okolicach Hiszpanów w niewolę dawniej poymanych. Jen. Sottomajor, 50 Oficerów, i pewna liczba żołnierzy otrzymali zatem wolność. Feldmarszałek zostawił do ich wyboru przez *Hollandyą i Anglią* powrócić do swojej Ojczyzny, albo też razem z Armią Szląską iść przeciwko nieprzyjacielowi. Żołnierze i Oficerowie obrali to ostatnie nie chcąc tracić czasu na nieużyteczny podróży. Niektórzy tylko Oficerowie od jazdy, udali się do *Hollandyi*. Feldmarszałek kazał rozdać broń, i natychmiast batalion od 4 kompanii uformowany został.

Związek z Wielką Armią, dnia 15go Stycznia, był zupełnie otwarty.

Dnia 17go Stycznia, główna kwatera Feldmarszałka była w Nancy, a Jenerała Hrabiego *Wrede* w *Charmes*. Nieprzyjaciel cofnął się za *Mozę*, osadziwszy piechotą i artylleryą miasto *Toul*, które ma dawny wał basztami obwarowany. Jenerał *Saken* posuwał się drogą równoległą przez *Pont-St-Vincent*. Jak tylko Feldmarszałek od Xięcia *Schwarzenberga* powziął wiadomość o zdobyciu *Langres*, i że nieprzyjaciel pod *Verdun*, *St. Michel*, *Commerci*, i *Vaucouleurs*, za *Mozę* wyparty został, dał rozkaz, aby *Toul* szturmem zdobyto. Jenerał *Baron Saken*, uczynił potrzebne do tego rozrządzenie, lecz nieprzyjaciel widząc się odcięty, poddał się Jen. Hr. *Liewen*.

Cztery działa, 400 ludzi i 2 chorągwie w moc się naszą dostały.

Korpus Jenerała *Sakena* wychodzi dnia iutrzyszego dla odpędzenia nieprzyjaciela od brzegów *Mozy*, a korpus *Langerona*, jako rezerwa osadzi *Toul*.

Korpus Jenerała *Yorka* opasnie twierdzę *Saarlouis*, *Luxemburg*, *Thionville* i *Metz*, a kawalerya jego stoi przed *Verdun*.

Korpus Jen. *Kleista* iest w marszu na *Metz*.

Daremnie nieprzyjaciel stara się lud uzbroić i natchnąć go nieufnością ku Mocarstwom Sprzymierzonym. Francuzi są za nadto oświeceni, ażeby niepoznaawali w tak oczernionych nieprzyjaciolach prawdziwych swoich przyjaciół, którzy podając gałąź Oliwną pragnącemu wieczney wojny Rządowi Francuzkiemu, chcą tém samém ugruntować szczęście Francyi. Podatki inż w zdobytych Departamentach, są zmniejszone, *la Gabelle* i *Droits Reunis* wstrzymane, Monopolium tabaki skasowane.

Feldmarszałek dał wolność wszystkim jeńcom. Byli oni przymuszeni, i przeciwko ich przekonaniu, dano im oręż w ręce. Ci nieszczęśliwi powrócili do swoich domów błogosławiąc Sprzymierzonym.

Od Wielkiej Armii.

Główna kwatera Langres 19go Stycznia n. s.

Jak tylko główna Armia Sprzymierzona d. 18go pod *Langres* połączoną została, tegoż dnia 4ty korpus Armii, wyruszył ku *Chaumont*. Królewicz *Wirtemberski* ścigał nieprzyjaciela na czele swojej lekkiej kawaleryi, a znalazłszy go pod wsią *Ville*, pędził aż do *Choignes*. Tu Francuzi otrzymali wzmożenie, z którym wzgórką nad rzeką *Marną* piechotą i 2 baterjami ciężkiej artylleryi osadzili. Kró-

lewicz osądził za rzecz roztropną, odłożyć do dnia następnego uderzenie na *Chaumont*, i oczekiwać woysk idących pod kommandą Hrabiego *Giulay*, albowiem Infanterya jego dla złych dróg i rzek wezbranych zdążyć z kawaleryą nie mogła.

W bitwie pomiędzy *Ville* i *Choignes* 4ty korpus Armii miał kilku zabitych i od 30 do 40 ranionych, strata nieprzyjaciela była nie mała, Półkownik *Choalily*, Adjutant Marszałka *Mortier*, dostał się nam w niewolę.

Dziś zrana o godzinie 4. Marszałek *Mortier*, ze starą Gwardyą cofnął się do *Troyes* — Jak tylko Królewicz *Wirtemberski* o tém się dowiedział, rozkazał natychmiast osadzić *Chaumont*, i posłał woyska lekkie na drogi do *Troyes* i *Joinville*. — Hrabia *Giulay*, który z 3cim korpusem Armii postępował równie przeciwko *Chaumont*, aby się przyłożył do zdobycia tego miasta, dowiedziawszy się o jego opanowaniu, zająć kazał woysku swemu kwatery między *Richeburg* i *Foulain*.

Trzecia Rossyyska dywizya kirysierów, pod wodzą Jenerała *Duca*, wyparła wczoray nieprzyjaciela z *Vesaignes*, i ścigała go do *Marnay*; stoi ona dziś w *Relanvort*. — Xiążę *Aloizy Lichtenstein* donosi, że Półkownik Hrabia *Leiningen*, na mocy danego mu pełnomocnictwa, zawarł dnia 16go kapitulacyą z komendantem zamku *Youx*, podług której załoga poszła w niewolę wojenną; 4 działa, i znakomite zapasy amunicyi dostały się w moc naszą.

Langres 24go Stycznia n. s.

Woyska Austryackie pod wodzą Hrabiego *Colloredo* dnia 22go b. m. weszły do miasta *Dijon* (Stolica *Depar. Cote d'or*, a dawniej *Burgundy*), iedno ze znaczniejszych miast *Francuzkich*, liczące 21,000 mieszkańców). Wódz naczelny Xiążę *Schwarzenberg*, udał się do tego miasta, dla uczynienia rewii woysk tego korpusu.

Langres 25go Stycznia n. s.

Wczoray z tamtej strony *Chaumont*, nie daleko miasta *Bar*, nad małą rzeczką *Aube*, zaszła żwawa bardzo potyczka. Francuzi byli przymuszeni opuścić *Bar*; artyllerya nasza uczyniła w nich wielką szkodę, osobliwie wysadzając na powietrze skrzynie prochowe, które pomiędzy *massami* *Francuzkiej* piechoty pękały. W téy okoliczności pod Jenerałem *Giulaiem* ubito konia.

Wczoray przybył tu N. Król *Pruski*. Dziś N. Cesarz *Austryacki* wiechał także do tego miasta; Lord *Castlereagh* tu się znajduje.

Duch *Francuzkiego* Ludu, iest bardzo dobry: Sprzymierzeni są wszędzie z otwartemi rękami przyjacieli.

Gdy *Najjaśniejszy* Cesarz *Rossyyski* w iedźdał do *Vesoul*, powitany był tysiącniemi okrzykami pełnych radości mieszkańców.

Dziś zrana przybył tu *Pau de la Harpe*.

(z *Gaz. Berlin.*)

Genewa dnia 22go Stycznia n. s.

Jenerał *Baron Zechmeister* dowodzący woyskami *Austryackimi* w *Departamencie* *Leman* dnia 20go b. m. wszedł do *Chambery*. Dniem wprzódy zaszła mała utarczka w okolicach *Rumilly*, która przez pół godziny trwała. Z obu stron zginęła pewna liczba ludzi. Zabraliśmy w niewolę 50 żołnierzy *Francuzkich* i 1go *Kapitana*. Nieprzyjaciel miał zamiar zburzyć most stojący przed *Rumilly*, ale kawalerya *Austry-*

acka pośpieszyła dość wczesnie i nie dała mu wykonać tego przedsięwzięcia: był zatem przymuszony do odwrotu, a następnie Stolica *Sabaudii*, *Chambery* bez żadnych trudności, dostała się w ręce zwycięzców.

Hrabia *Bubna* dnia 18go miał główną kwaterę w *Montivel*, o 4 godziny drogi od *Lugdunu* (*Lyon*). Jego podiażdy rozciągały się aż do tego miasta, które nie zdawało się żadnego czynić przygotowania do odporu. (Według późniejszych prywatnych wiadomości z *Genewy* pod 23 Stycznia, wojska Austriackie pod wodzą Jenerała *Bubny*, bez wystrzału, w skutek zawartey między Merem Miasta, a Hr. *Bubną* umowy, dnia 20go Stycznia o godzinie gtey zrana, weszły do *Lugdunu*.)

Przy wejściu wojsk Austriackich do *Sabaudyi*, wydana była następująca odezwa:

Thonon 14go Stycznia n. s.

Mieszkańcy *Sabaudii*!

„Do broni! Przyszedł moment skruszenia iarma, które na Was wtłoczył chciwy sławy despota. Do broni! Hiszpania, Niemcy, Hollandya, i cała prawie Europa, odzyskała niepodległość, do której wszystkie Narody mają prawo. Krótkie ale wspaniałe i dzielne wysilenie, powróci *Sabaudyi* Króla, ięć stopień między Narodami, pokóy i szczęśliwość; nie masz większey sławy, iak walczyć za religią, za swego Monarchę, i za Ojczyznę. — Dawni wojownicy *Sabaudyi*! Stawajcie znowu pod chorągwiemi waszego ukochanego Króla, i łączcie się do wojsk Sprzymierzonych, które wam na pomoc przychodzą — Żołnierze *Sabaudscy*! Jakiemukolwiek Krajowi, i iakimkolwiek służyłiscie Panom, Ojczyzna was wzywa, powracajcie dzielić trudy i sławę naszą — Waleczna młodzieży! co się wzbronitaś nakoniec wchodzić w szeregi nieprzyjaciela, dla pustoszenia Kraiów, których mieszkańcy przynieśli wam swobodę, zgromadząy się teraz pod nasze chorągwie. Czas ten przeminął, w którym padaliście ofiarami głodu, nędzy i śmierci dla nasycenia pychy iednego szczególnego człowieka; iesteście dziś powołani na usługi prawego Króla, i do obrony Ojczyzny. — Mieszkańcy *Sabaudyi*, oddajcie się nadziei i męztwu! niech żyje Król, niech żyje *Sabaudya*!

(Podpis)

Baron Simbschen

Półkownik i Kommendant iednego oddziału Wojsk Sprzymierzonych.
(z *G. Berlin*.)

Lausanne dnia 21go Stycznia n. s.

W głównej kwaterze Hrabiego *Bubny*, *Bourgen-Bresse*, ukazała się następująca odezwa dnia 14go Stycznia.

Mieszkańcy Departamentu *Aine*!

„Niektórzy z mieszkańców tego miasta, wzięli się wzięść broń i sprzeczać wojskom Sprzymierzonym wejścia do jego murów. Byli oni przymuszeni opuścić miasto, lub poddać się na moją dyskretyę. Ich imiona są mi znaiome. Wiecie, iakie są prawa wojny, mógłbym stanowić o ich życiu i majątku; ale niedostępny wszelkiemu duchowi zemsty, zachowałem względem nich umiarkowanie, które powinno natchnąć żalem ich serca.

„Dowiaduję się z wielkiem zadziwieniem, że przez ludzi złey woli, rozszerzona była pogłoska, iakoby wojska moje miały zamiar spalić to miasto. Powróćcie do iego murów, lekkowierdnie mieszkańcy, a uyrzycie panującą spokojność i porządek, i tymczasową Administracyę, która czuwa nad bezpieczeństwem waszych współ-obywateli. Odwołuję się do świadectwa samych mieszkańców, którzy widzieli, ak wspaniałym i roztropnym sposobem wstrzymałem bitwę przed samemi bramami, dla tego, że ięć skutek mógł być bardzo Miastu waszemu szkodliwym. Tak postępują sobie wojska Sprzymierzone. Ich umiarkowanie i karność dowodzi, iak są wierne rozkazom przez swoich Monarchów wydanym.

Dnia 17go Stycznia, ukazała się w *Thonon* druga odezwa do *Sabaudczyków* następującej osnowy:

W imieniu Wiktora Emanuela Igo Króla *Sardynii*, *Cypru* i *Jerozolimy*, Xięcia *Sabaudyi* i *Piemontu* &c.

Waleczni Wojownicy *Sabaudii*!

„Dawny wasz Jenerał wzywa was, abyście na nowo swe usługi prawemu Królowi, Ojczyźnie i powszechney Sprawie poświęcili.

„Wyglądźmy z serc wszelki duch stronnictwa wszelką nienawiść, wszelkie prywatne względy. Jedynym naszym celem, niech będzie służyć Naszemu dobremu Królowi, powrócić dawne Imię Ojczyźnie i całą siłą przyłożyć się do przywrócenia swobody i pokoju na Swiecie. Któryż *Sabaudczyk* głuchy na głos Ojczyzny, nie zechce dzielić trudów i laurów zbieranych przez iego współziomków i naszych walecznych oswobodzicieli. — Zakładam moją główną kwaterę w *Thonon*;

(Podpis)

Hrabia *Sonnaz*.

(z *Gaz. Berl*.)

Nancy dnia 22go Stycznia n. s.

Nieprzyjaciel, będąc na różnych punktach przez przodowe strażę Armii *Szląskiej* atakowany, opuścił *Moze*; i cofnął się do *Chalons*. Armia *Francuzka* jest w zupełnym rozstroieniu: dawni żołnierze, którzy ieszcze z *Niemiec* powrócili, albo pomarli z zarazliwych chorób, albo leżą w szpitalach. Nowo zebrani popisowi, nie mają broni, wprawy i odwagi. Nieukontentowanie i trwoga doszły do najwyższego stopnia. Od Marszałka, aż do ostatniego żołnierza, każdy przypisuje nienasyconey dumie swojego Władcy nieszczęścia obu ostatnich kampanii, i wkroczenie wojsk Sprzymierzonych do *Francyi*. Wszyscy na te smutne wypadki poglądaią, iako na karę *Niebios*.

Postępowanie Cesarza względem Ciąła *Prawodawczego*, oburzyło wszystkich myślących *Francuzów*, i ukazało im, czego się spodziewać mogą.

(z *Gaz. Berlin*.)

Od Renu dnia 28go Stycznia n. s.

Dnia 17go załoga twierdzy *Landau*, która się tylko z 1,500 popisowych składa, uczyniła wycieczkę, ale *Rossyanie*, zabrawszy ięć 5 dział i 50 jeńców, wparli ią nazad do miasta. — Załoga *Moguncyi*, z powodu słabości swojej, nie czyni żadney wycieczki. — Dnia 16go i 17go, korpus *Jen. Kleista* pod *Neuwied* przeprowił się przez *Ren*.

Ze *Studgardu* wyruszył, ieden regiment piechoty i 4 regimenta kawaleryi, czyniące 5,600 ludzi, oraz drugą rezerwę artylleryi, do *Bazylei*, dla przyłączenia się do korpusu *Królewicza*. — Dnia 26go, wyszedł z *Frankfortu* korpus ochotników pieszych dla zaięcia kwater we wsiach poblizszych — *Milicya Badańska*, 10,000 ludzi, iuż jest w zupełnej liczbie, i ćwiczy się w robieniu bronią. — Część ięć przeznaczona jest do oblężenia twierdzy *Landau*. Część *Milicyi Heskiej* posłana została do oblężenia *Moguncyi*.

(z *Gaz. Berl*.)

München dnia 25go Stycznia n. s.

Jenerał *Wrede* dnia 13go miał główną kwaterę w *St. Diez*. *Raon l' Etape* był iuż natenczas zaięty przez Półkownika *Scheiblera*, który tam Kapitana i wielu żołnierzy wzięł w niewolę. Tymczasem *Rotmistrz Baron Greven-reuth*,¹ udał się z podiażdem do *Luneville*, i nie tylko tam został przez mieszkańców z oczewistą radością przyięty, ale nawet dowiedział się, że nieprzyjaciel w nocy dnia 14go opuścił *Nancy*, i że nakazane uzbrojenie ludu w Departamencie *Meurthe* tak mało miało skutku, iak we wszystkich innych miejscach. Dnia 16go wyruszył na przód *Jen. Wrede* dnia 17go przeniósł główną kwaterę do *Charmes*: dnia 19go zaiął stanowisko między *Chatenay*, *Neufchateau* i *St. Christoph*, gdzie przyprowadził do skutku zupełny związek swojej armii z armią *Feldmarszałka Blüchera*. Dla wspierania działań głównej Armii, Jenerał *Wrede* wyruszył dnia 21go ze swojej pozycyi, i wzięwszy kierunek bardziej na południe dnia 22go miał założyć główną swoją kwaterę w *Bourmont*. Tak więc wojska Sprzymierzone wystawiaią w tym momencie nieprzerwaną i straszliwą linię przeciwko nieprzyjacielowi. (z *Gaz. Berl*.)

Wiedeń dnia 29go Stycznia n. s.

F. L. Hr. *Bubna*, który ubeścpecza lewe skrzydło *Wielkiej Armii*, rozsyłając oddzielne korpusy

w stronę południowej Francji, donosi z *Burg-en-Bresse* pod 12., że nieprzyjaciel w tym miejscu zebrałszy 1,600 piechoty i kilkaset jazdy, osadził miasto i część jego mieszkańców uzbroił. Hrabia *Bubna* postanowił wyparować bagnetem nieprzyjaciela z miasta, i ze wzgórków, które on pod témże miastem osadzał, lecz nieprzyjaciel nieczekał ataku, uciekł do miasta. Dzielny ogień artylleryi naszej, piorunując massy infanterji nieprzyjacielskiej, które na drodze rozstawione były, przymusił je ze stratą wielu zabitych i ranionych, w największym nieporządku szukać ucieczki w mieście. Sam tylko wzgląd na oszczędzenie tego miejsca, i chęć zaprowadzenia w nim porządku, skłoniły Hrabiego *Bubnę* do pohamowania zapału swoich żołnierzy, i do rozstawienia ich przed bramami miasta. Jeden nieprzyjacielski orzel, 1,000 sztuk broni, i znaczne zapasy prochu dostały się zwycięzcom.

Półkownik *Simbschen*, uformował w *Walezyi* batalion strzelców z 7miu kompanii kraiovców złożony. — Góry *Simplon* i *Sgo Bernarda*, zostały należycie osadzone. Ostatnia, przez rozstropne wysadzenie na powietrze części drogi na przeciw *Aosta*, postawiona jest w najlepszym stanie obrony.

F. L. Xiążę *Aloizy Lichtenstein*, donosi, że Rotmistrz Hr. *Poneński* dnia 13go, zdobył transport do *Besansonu* przeznaczony, w którym było 6. wozów naładowanych kulami działowemi. a 15 zbożem. — Tenże dnia 13go i 14go, atakowany na drodze z *Morre*, odparł w obu razach ze znaczną stratą nieprzyjaciela.

Kiedy Jenerał Xiążę *Hessen-Homburg* dnia 15go swój korpus z *Dole* do *Pesmes* prowadził, nieprzyjaciel w tymże czasie w dwóch kolumnach. z dwóma tysiącami ludzi, wyszedł z *Auxonne*, z których jedną do *Villars-Rotein*, a drugą ku *Chewigny* kierował; ale Xiążę *Gustaw Hessen-Homburg* i Jenerał *Scheither*, odparli jego ataki, i trzymali go w przyzwolitej odległości.

Od czasu zdięcia mostu na *Renie*, związek z lewym brzegiem odbywa się przez liczne statki. Około szanicy przedmostowego, w tak nazwanym szanicy *Renowym*, czynnie pracują, i ten tak wielką będzie miał rozciągłość, że przezeń *Manheim* od razów ciężkiej artylleryi ubezpieczonym będzie.

Doniesienia prywatne z Wielkiej Armii potwierdzają wiadomość o powtórzonych często odezwach Francuzkiego Rządu, w celu rozpoczęcia układów o pokóy; lecz te dla tego odrzucone zostały, iż Francya żądanej gwarancji dać niechciała.

Podług listów z *Triestu*, ważna twierdza *Cattaro* w dawniejszej *Albanii* Weneckiej dnia 8go poddała się przez kapitulacyą. Trzysta dziesięć ludzi załogi do Włoch odprowadzeni będą, nie mogą jednak służyć przed nastąpieniem wymiany. Nie mało także znacząca twierdza *Grado* w *Istria* Weneckiej upadła dnia 18go b. m. (z *G. Berlin.*)

Od niższej *Elby* d. 1. *Lutego* n. s.

J. K. W. Xiążę Szwedzki dnia 30go p. m. przebył *Elbę*: ponieważ Marszałek *Stedingk* jest trochę chory, J. K. Wysokość przyjął kommandę bezpośrednio nad wojskiem Szwedzkim, które w 3ch kolumnach pod Jenerałami *Boye*, *Vege sack*, i *Cardell* przez *Hannover* dąży do *Renu*. Hanzeci przyłączyli się do 2go korpusu armii północnej pod wodzą Xięcia *Brunświckiego*. Jenerał *Tettenborn* w swoim marszu do *Hollandji* przybył do *Bremen* — Dnia 31go *Stycznia* Rosyianie zdobyli dwa z najbliższych szanów miasta *Hamburga*.

Pokoy *Szwecyi* z *Danią*, dnia 14go *Stycznia* w *Kiel* podpisany, został już ogłoszony. Składa się on z 28 artykułów, których treść następująca: *Dania* przyrzeka niczego nie zaniedbać ze swojej strony, aby za pośrednictwem *Szwecyi*, weszła w dawne związki pokoju i przyjazni z *Rosyją* i *Prusami*. Obowiąznie się także formalnie i czynnie (*formellement & activement*) przystąpić do wspólnej sprawy przeciwko *Francji*. Odstępuje całej *Norwegii* zezwalając, aby ta ze *Szwecyją* jedno Królestwo czyniła,

wyjąwszy tylko *Islandyą*, *Groenlandyą* i wyspy *Faroer*. — *Dania* otrzymuje w zamian *Pomeranią* Szwedzką, i *Szwecya* bierze obowiązek starać się jeszcze przy powszechnym pokoju o przyzwolite wynagrodzenie dla *Danii*. Jak tylko twierdze *Norwęgskie* wydane będą *Szwecyi*, *Pomerania* przez wojska Szwedzkie opuszczoną zostanie. Ubezpieczone są swobody i przywileje odstępniących się nawzajem poddanych; Uniwersytet w *Greiswaldzie*, i nowy Uniwersytet projektowany dla *Norwegii* utrzymane będą. Poddani odstąpionych prowincji mają wolność oddalenia się z majątkami swoimi. Ponieważ w *Pomeranii* nigdy nie miała biegu papierowa moneta Szwedzka, przeto i *Duńska* tam wprowadzona nie będzie. *Dania* przyjmuje i zareczya w *Pomeranii* dotacye Szwedzkie 43,000 talarów rocznie wynoszące, tudzież artykuł traktatu *Szwecyi* z *Anglią*, mocą którego przez lat 20 *Anglia* ma dozwolony skład towarów w *Stralsundzie*, z opłatą tylko 1 procentu przy wejściu i wyjściu. Każda strona przyjmuje długi do prowincji odstąpionych przywiązane. Artyllerya do twierdz należąca na miejscu pozostanie, okręty jednak i statki zabrane bydź mogą, *Szwecya* zrzeka się swoich pretensji za poymane przez *Duńczyków* okręty — Korpus posiłkowy *Duński* 10,000 ludzi, który się przyłącza do Armii Xięcia Szwedzkiego, ma bydź pod wodzą *Jen. Schulenburga*.

Miasto *Bremen* wystawiło 500 piechoty, i 150 kawaleryi, które dnia 25go *Stycznia*, w obliczu *Jen. Woroncowa*, chorągwie otrzymały. (z *G. Berlin.*)

Haga dnia 29go *Stycznia* n. s.

Waleczne wojska *Pruskie* pod *Jen. Bülowem*, przyłożyły się dzielnie do zdobycia twierdzy *Herzogenbusch*. Jak tylko korpus oblegający otrzymał wzmocnienie, komendant *Francuzki* był przymuszony przez uderzenie na miasto, i czynne przyłożenie się mieszkańców, schronić się do *Cytadelli*. Uczyniono więc wszelką gotowość do szturmowania dnia 26go w wieczór, kiedy załoga, przewidując swój los, żądała kapitulować. Składa się ona z 900 ludzi. Sto, tak *Oficerów*, iako i żołnierzy niezdatnych do służby, pod warunkiem niesłużenia przeciwko *Sprzymierzonym* przez rok i dzień jeden, odesłano do *Francji*; pozostali 800, iako jeńcy wojenni, odprowadzeni będą do *Szląska*. W mieście i w *Cytadelli*, znaleźliśmy 70 sztuk dział, i ta twierdza w kilku dniach została przyprowadzona do zupełnego stanu obrony, co ięj zdobycie dwoiako korzystnym czyni.

(z *Gaz. Berl.*)

London dnia 20go *Stycznia* n. s.

W nocy z dnia 14go na 15sty, Półkownik *Banbury* odjechał do *Lorda Wellingtona*: twierdzą, iż on niesie *Instrukcyę*, według których *Lord Wellington*, stosownie do obrótów wojsk *Sprzymierzonych*, ma rozkaz wkraczania w głąb *Francji*. (z *G. Berl.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— *Berlin* dnia 8go *Lutego* n. s. Podług najnowszych tu odebranych doniesień, armie *Sprzymierzone* we *Francji* ciągle postępują na przód. Główna kwatera *Feldmarszałka Blüchera* dnia 24go *Stycznia* była w *Vaucouleurs* (z tamtej strony *Mozy*, o 4ry mile za *Toul*) *N. Król Pruski* dnia 29go przybył do *Chauumont*, a dnia 1go *Lutego*, miał przenieść swoją kwaterę do *Troyes*.

— Podług doniesień z *Paryża*; zatrudniają się już w tém mieście upakowaniem *Museu* m.

— *Gazeta Lipska* z głównej kwatery *Rosyjskiej Langres* dnia 25go *Stycznia*, iako wiadomość *Urzędową* donosi, że *Armie Sprzymierzone*, skuteczniszy pod *Langres* zupełny i prosty między sobą związek, są w pełnym marszu na *Paryż*.

— Podług teyże *Gazety Lipskiej* podiazdy kozaków, krążą już około *Fontainebleau*, o 7m mil od *Paryża*, gdzie się znajduje *Papież*. *Kanton Solothurn* oświadczył publicznie życzenie, aby *Wysocy Sprzymierzeńcy* raczyli przywrócić *Oycu Sgo* do wszystkich jego praw i godności.

— Xięstwo *Berg* wystawia 12,000 ludzi, z których 7,000 wojsk liniowych, a dla tych *Anglia* daie 5,000 sztr. broni. Nawet pospolite ruszenie iest czynnem, miało iuz uczestnictwo w wielu bitwach, i osadziło miasto *Bonn*.

— W ostatnich dniach Stycznia, kilka baterii artylleryi Rossyyskiej przechodziły znowu przez miasto *Wrocław*, iako też mnóstwo wozów z futrami dla wojsk Rossyyskich. — Przez *Ratyzbonę* przechodziły także niedawno Rossyyskie i Pruskie woyska.

— Prefekt Departamentu *Leman*, *Baron Capelle* ma być stawiony przed Sądem wojennym dla tego, że opuścił *Genewę* piérwéy, niżeli się ukazały piérwsze straże nieprzyacielskie, kiedy powinnością iego było z załogą i gwardyą narodową ułożyć obronę miasta. — Ciało Prawodawcze Francuzkie większością 223 przeciwno 31 głosom nakazało ogłoszenie drukiem doniesienia, które mu iego Kommissya względem aktów traktowania o pokoy złożyła, równie iako Adres do Cesarza żądający iego przychylenia się; ale Rząd wolał rozwiązać nazajutrz Ciało Prawodawców. Kommissya ta miała przekładać, z wielką mocą i zapalem, tak potrzebę, iako też możność zawarcia pokoiu. — Wielu Senatorów wysłanych do Departamentów Francuzkich, podali do powszechney wiadomości, iż Cesarz swój plan uszczęśliwienia świata chce odtąd uszczęśliwieniem *Francyi*, i swojego Syna ograniczyć. (Jeżeli to nie lepiej mu się powiedzie, iak tamto, nie wiele sobie *Francya* obiecywać może.) (z *Gaz. Berl.*)

— Dziennik wychodzący w *St. Peterzburgu* pod tytułem, *Syn Oyczyzny*, donosi, podług umieszczonego wyszczególnienia, że w Państwie Rossyyskiem wychodzi teraz 35 pism peryodycznych. Miasto *Kazań* ma swą *Gazetę*, a od roku 1815go ma także swoją *Astrahan*. Oba te pisma do dzieiów czasu należące mogą być bardzo interessujące dla *Europy*, jeżeli ich wydawcy starać się będą szczególniej o wiadomości z *Azyi*. Mogłoby to wielką być pomocą do rozszerzenia naszych poznai o wewnętrznym stanie téy części kuli ziemskiej, pod tak wielą względami ieszcze dobrze Europeyzykom nieznanéy.

— Wydawca tegoż Dziennika szlachetną chęcią wsparcia nieszczęśliwych powodowany, podae myśl swoją otworzenia nowego dobroczynnych składek źródła. Wiadomo iest, iak gra *Boston*, iest upowszechniona na wszystkich schadzkach i towarzystwach. Dla wygraiacego iest rzeczą wcale obojętną uważać część swojej wygranej, iako własność komu innemu poświęconą, a zaś bardzo przyjemną uważać ją, jako własność biednych. Autor przypuszczaiąc, iż w *Rossyi* codziennie gra się 1,000 bostonów od 4ch do 12stu turów, i biorąc średnią po 25 kop. za markę, gdyby wygraiający po iedney tylko marce od każdej wygranej na korzyść biednych odkładał, wyniosłoby to na dzień 6,000 rubli, a na rok 2,190,000 rubli: „Wynalazek szczęśliwy, dodaie *Gazeta* pod napisem „*Poczta Północna*, który podae środek uskutecznienia tak wielkiego dobra łatwemi i nikogo obrazić nie mogącemi sposobami. Zartobliwy ton Autora, nie zmniejsza wagi tego rozsądnego projektu; i gdyby półowa, gdyby trzecia część nawet summy iego rachunkiem oznaczoney zebraną być mogła, iak wiele biednych familli możnaby podźwignąć z niedoli i nędzy. Z ukontentowaniem widzimy, dodaie też *Gazeta*, że projekt ten zaczyna być przyprowadzony do skutku w téy *Stolicy*. W iednym domu, gdzie przez dwa wieczory grano, po 10 kop. marka, i nie więcéy na raz nad 8 turów; dostało się na część biednych rubli 14 kop. 20. Zyczyć sobie należy, aby w innych miastach zaczęto uskuteczniać tę myśl tak użyteczną i tak szlachetną. „

— Z *Tobolska*, pod dniem 20 Grudnia, donoszą, że tam zima na tamten nawet klimat, nadzwyczajnie ostra. Od 15go Grudnia, *Merkuryusz* stał w termometrze *Reaumura* niżéy 30 stopni, i nakoniec zamarzał. W *Kazaniu* i *Permie*, mrózy także dochodziły 30stu stopni.

— Dnia 29go Stycznia t. r. umarł w *Berlinie* na nerwową gorączkę *Fichte* Professor *Filozofii* w 51szym roku swojego wieku. Mąż ten, który w dziejach *Filozofii* niepoślednie otrzymał miejsce, urodził się

w *Ramnau* w górney *Luzacyi*. Po piérwszych naukach, które w *Schulpforta* odbywał, doskonalil swój umysł w *Akademiiach* *Jeńskiéy*, *Lipskiéy* i *Wittenberskiéy*. Przebywał potem przez czas nieiaki w *Szwajcaryi*, zwiedzał *Prussy*, a w *Królewcu* zabrał znościomość ze sławnym *Kantem*. W 1793 powołany na Profesora do *Jeny*, aż do roku 1800 był piérwszą ozdobą tego *Uniwersytetu*, w czasach najwyższej iego świętoci. Opuścił dobrowolnie przez miłość prawdy zniewidział się być do tego prześladowany, szukał ucieczki w *Kraiach* *Pruskich*, gdzie tak często wyższy i swobodny sposób myślenia przysłuł. W 1809 roku, przy wzniesieniu *Uniwersytetu* *Berlińskiego*, otrzymał w nim katedrę *Filozofii*, której aż do śmierci naysiękniejsze siły swojego umysłu z niezmordowaną gorliwością poświęcał.

— W przeszłym miesiącu *Sierpniu*, pomiędzy *Mekką* i *Alepe*m, cała *Karawana* z 2,000 ludzi złożona, przez wiatr zwany *Samum* uduszoną została.

— Dnia 15go *Grudnia*, dwa okręty z *Alexandryi* do *Konstantynopola* przybyłe, przyniosły dla *Sułtana* od *Wielkorządcy* *Egiptu* drogie podarki, tudzież kilka *Lwów* i *Tygrysów*. Na iednym z tych okrętów, znajdował się sławny wódz *Wehabitów* *Mad*, który się pod *Taifą* dostał w niewolę. Oddany był *Bostandzi-Baszy* dla wybadania, gdzie *Wehabici* ukryli, lub na co obrócili skarby znalezione w *Kaba*, albo w *Świętym* grobie *Proroka* w *Mekce*: lecz ani tortury nawet nie mogły go skłonić do uczynienia żadanego wyznania. *Sułtan* rozkazał mu uciąć głowę; wyrok, który na placu między bramami *Porty*, i miejscem zwaném *Alay Kiosk* dnia 22go *Grudnia* wykonany został. *Madaisi* z nieustraszoném męstwem odebrał raz śmiertelny. — Powietrzna zaraza nie ustała ieszcze w *Stolicy* *Ottomańskiego* Państwa.

— Był to *Jenerał* *Rossyyski* *d' Auvray*, który w przeysciu przez *Ren* korpusu *Hrabiego* *Wittgensteina*, rzucił most pod *Fort-Louis*, i potem zdobył obadwa zamki *Fort-Louis* i *Fort-Alsace*.

— Rząd *Francuzki* usilnie teraz chwycić się tych środków, których użycie przeszley wiosny w *Krajach* *Pruskich* tak bardzo wysmiewał, i iako niepodobne i nieużyteczne wystawiał. Świadczy to przesłana *Prefektom* instrukcja przez *Ministra* *Montalivet*, w której zaleca, aby przy wkraczaniu nieprzyaciela, za oznajmieniem i rozkazem *Kommissarza* *Wojennego*, kraj, ile można bezludnym zostawić, a przynajmniej, aby maitniejsi obywatele opuszczali okolice, do których nieprzyaciel wkracza. *Archiva* *Rządowe* i *Akta*, uprowadzone być powinny; żaden iednak urzędnik nie ma wprzód opuszczać swojego miejsca, aż póki do tego przez *Cesarskiego* *Kommissarza* powołany nie zostanie. *Prefekt* z iednego kąta swego *Departamentu* w drugi uchodzić powinien, i nie piérwéy z niego zupełnie się oddalić, aż kiedy w nim iuz nigdzie nie znajdzie schronienia. — Przy téy *Instrukcyi*, znaleziono inne pismo bez daty i podpisu, które było zapewne kopią do urzędowego *rapportu*, następuiający osnowy: „*Mości* *Prefekcie*! Za wkroczeniem nieprzyaciela do *Powiatów*..... i..... wiele wprawdzie familli opuściły swe domy, lecz, iak się okazuje, nie tak z obawy nieprzyaciela, iak bardziej z boiazni *Malkontentów*, którzy korzystaiąc z téy chwili powszechnego zamieszania, mogliby się dopuścić wszelkich gwałtów, przeciwko swoim współziomkom — *Prawo* terazniejsze postanawia wprawdzie, iż każda *gmina* nadgrodzić powinna szkoły przez ludzi tego gatunku na iéy gruncie popelnione, lecz gdy kupy podobnych *Malkontentów* mogą być tak liczne, iż szczególne *gminy* nie byłyby zdolne czynić im oporu, byłoby rzeczą, zdaie się, rostopnięszą, aby każda *gmina* miała w swoim dozorze ludzi podeyrzanych, a nawet aby ich mocą przytrzymała. Nie mogąc się naówczas łączyć z podobnemi sobie w *Sąsiedztwie*, nie urosłiby w znakomite i liczne kupy. Takiego rozrządzenia, każdy tu sobie życzy, i każdy go się spodziewa po mądrości *WPana* „ &c.

Już po ułożeniu tęj Gazety odebraliśmy Extrablak drukowany w Królewcu, który zawiera, co następuje:

Królewiec dnia 2 (14) Lutego 1814. Cesarsko-Rossyyski Goniec wyprawiony dnia 22go Stycznia (3 Lutego) z Bar nad rzeką Aube niesie do St. Peterzburga pomyslną nowinę że dnia 20 Stycznia (1. Lutego) i dnia 21go Stycznia (2go Lutego) Woyska Sprzymierzone pod wodzą Xcia Schwarzenberga, i Feldmarszałka Bliuchera otrzymały zwycięstwo nad woyskiem nieprzyjacielskim pod dowództwem samego Cesarza Napoleona. — Ze strony Rossyyskiej korpus Jenerała Sakena, był w bitwie, a główna bateria nieprzyjacielska zdobytą została przez kawalerią Rossyyską pod wodzą Jenerała Wasylczykowa — Bitwa zaczęła się 20go Stycznia (1go Lutego) o pół mili od Bar-sur-l' Aube, a gdy stąd nieprzyjaciel do odwrótu był przymuszony, była poparta i zdecydowana dnia 21go Stycznia (2go Lutego) o trzy mile z tamtej strony wspomnionego miasta Bar-sur-l' Aube. — Korzyści tego zwycięstwa nie wszystkie ieszcze były znane, to pewna, że zdobyto na nieprzyjacielu 70 sztuk dział — Główna kwatera Napoleona, drugiego dnia bitwy, była w Brienne, w tych samych budowach, w których w młodości swoięy odbierał on swoią woyskową edukacją; lecz i z tego także mięca przez woyska Sprzymierzone wyparty został — Oba Wysocy Monarchowie, to iest: N a y i a ś n i e y s z y Cesarz Rossyyski, i N. Król Pruski, byli obecni bitwie, a Ich główna kwatera dnia 22go Stycznia (3go Lutego) przeniesiona została do miasta Troyes.

OBWIESZCZENIA SADOWE.

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski, Dekretem ocze-wistym Ziemskim Pttu Wileńskiego w Roku 1812. Mca Maia 14. dnia zapadłym, na rozdział majątku zesłego Mateusza Korbuta Komor: Nowogrodzkiego między Jego Kredytorow przeznaczony, w terminie z Obwieszczenia przypadłym, to iest: dnia 3. Januar: terazniejszego 1814. Roku ad fundum Folwarku Sardoniszek w Powiecie Wileńskim w Parafii Inturskiej sytuowanego ziechawszy, po zareassumowaniu nale-żytych Juryzdykcyi w tym mieyscu, następnie za konsenssem Stron stawaiących; Sądownictwo swoje do Folwarku attynencyonalnego Bułkowszczyzny prze-niosł; i tam dopiero w stosunku do przepisow Dekretu remissyinego Administracją funduszow urzą-dziwszy, w Sprawie samey Kopią z Spraw, kompor-tacją wzaiemną Dokumentów do dnia 1. Mca Aprila idącego 1814 Roku zaskutecznić się powinna, pomiar gruntow, niemniej akta inkwizycyi, kalkulacyi, i we-ryfikacyi zadecydował, tudzież zjazd swoy powtór-ny dla oczewistego rzeczy rozsądzania na dzień 5. Junii bieżącego 1814 Roku udeterminował — w którym terminie żeby wszystkie Strony iakiebydzkol-wiek mające pretensye dla probacyi onych pod nie uchronnym zapisaniem w rzeczy amissyi stawali, i gdyby oraz wszelkie postanowienia tego Sądu do o znaczoney w gorze datty wypełnione były, ninieyszą po trzykroć w Kuryerze Litewskim mającą się umie-ścić Awizacją ostrzega — Datt: w Wilnie Roku 1814 Mca Januar. 28. dnia.

Kanut Romanowicz Sędzia Ziem Pttu Wileń:

Prezyd: Exdywizor.

Jozef Bieliński Prezydent Grodz: Wileński
i Exdywizor.

Kazimierz Mączyński Grodz: Wileń: Sędzia.

2 Rezolucją Sądu Głngo 2go Departamentu Gubernii Mińskiej przesłego 1812 Roku Mca Apr: osmego dnia; w odmianę Dekre-tu Remissyinego Ziemstwa Pińskiego między JW. Karolem Strawin-tskim ex Podkomorzym a iego Kredytorami i Pretensorami zapadłą, została naznaczona Taxa i Exdywizya, Dóbr tegoż JW. Stra-wińskiego w Gubernii Mińskiej w Powiecie Pińskim sytuowanych, przy wstrzymaniu wszelkich konwikcyow i Dekretow gdzie bądź z onym otrzymanych, zakreslaiąc amissyą pretensyow, któreby na Sąd Exdywizorski nie były przyniesione, skutkiem iakowey Rezolucyi Sądu Głngo, zebrany Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na dniu 3 Mca Junii, upłynionego 1812 Roku do Dóbr tegoż JW. Strawińskiego Otolczyce zwanych, w Pińskim Powiecie położenie swoje mających, po ufundowaniu Sądowey Juryzdykcyi w tymże dniu, iako terminie przez Sąd Główny naczynionym i po ułatwieniu kwestyów pierwszemu zjazdowi własciwych, komportacją, oraz wymiar ogólnych Dóbr De-bitora naznaczywszy, powtórny zjazdu termin na dzień 21 Mca Decembra przesłego 1812 Roku zadeterminował, na ten termin iż-by wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie do majątku wspomnionego JW. Strawińskiego interesować się mający, sami obecnie, lub przez Plenipotentow od siebie umocowanych z pretensyami swemj i dowo-dami sub amissione; iawili się decretorię ostrzegł; o czym przez publiczne Gazety awizować postanowiła. Lecz kiedy powodem Kra-iowego zamieszania takowe Exdywizorskiego Sądu postanowienie skutku nie wzięto, powtórnie więc za Ukazem Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu na dniu 15 Januar: terazniejszego Roku Sąd

Zjazdowy do majątności Otolczyk przybywszy, a nie mając z wielu prawnych przyczyn oczewiście dzieła Exdywizorskiego rozsądzić, na wszystko stroną Prozbę termin zjazdu ostatecznego do dnia pier-wszego Junii terazniejszego Tysiąc Osmset Czternasrego Roku od-łożył, na który to czas ażeby wszyscy Kredytorowie i Pretensoro-wie do majątku JW. Strawińskiego pretensorstwa mający sami obe-cnie lub przez Plenipotentow od siebie umocowanych z pretensyami swemi dla udowodnienia onych sub amissione iawili się ostrzega, i tēm celem przez publiczne Gazety awizuje. Działo się na Sessyi Sądowey Januar: 20 dnia 1814 Roku w Otolczycach.
Jan Norwid Ziem: Pttu Borys: Sędzia Exdywiror,
Hipolit Korsak P. Z. Pin: Exdywizor.
Michał Domański R. Pttu Miń: Exdywizor.

3 Celem przyspieszenia satysfakcyi wszystkim Kre-dytorom JW. Stanisława Grafa Judyckiego G. B. W. Pol: podaną została prozba do Sądu Głngo 2go Depar: Guber: Mińskiej, o iak nayrychlejsze z iechanie Są-du Exdywizor: dla kontynuowania rozpoczętey Ta-xy i Exdywizyi Dóbr tegoż JW. Grafa, na skutek któ-rey Sąd Głny Minski rezolucją w dniu 18 Decembra. Roku 1813 zapadłą determinował zjazd Sądu Exdy-wizor. na dzień 14 Febr: teraz: 1814 Roku do Dóbr Kamienia w Mińskim Pttcie położonych, aby Sąd Ex-dywizor: stosownie do reguł w Remissie przepisanych, iak nayrychley rozpoczęte dzieło Exdywizyi kończył, Niemniej też: o takowym postanowieniu Sąd Głny WW. Urzędnikow na tę Exdywizyą przeznaczonych, przez Ukazy zawiadomił — o czym JWW. i WW. Kredytorow przez ninieyszą Awizacją mam honor uwiadomić — Dat Roku 1814 Januar: 24. dnia.
Floryan Gawdzilewicz Plenipotent.

2 Miński Rzymsko Katolicki Konsystorz w Sprawie o nieważność Małżeństwa z Instancyi urodzoney Zuzanny z Borowskich Piestrzec-kię przeciwko Urodzonemu Antoniemu Piestrzeckiemu byłemu Vi-ce Regentowi Śluckiemu przez czas kilkuletni do Zony swey niezgła-szaiącemu się, od dnia 25 Julii 1813 wyniesionej, po upływie pier-wszego do rozprawy terminu w dacie 1 gbra 1813 przeznaczonego, a za pośrednictwem Rzymsko-Katolickich w Imperium Konsysto-rzow zwykłą koleją trzykrotnie ogłoszonej, skutkiem powtórney Rezolucyi 18 przesłoby Xbra położoney, przez ninieyszą Publikatę zapowiada, iż iesliby Urodzony Piestrzecki stosownie do Ukazu 1764 Maia 20 w ciągu sześciu Miesięcy do odpowiedzi, i assystowania rze-czonemu Procederowi przez siebie lub prawnie umocowanego Pleni-potentu, przed Sądem tego Konsystorza nie poiawi się, Sprawa cho-ciażby pod niestanność onego bez dalszey odwołki kontynuowaną będzie — Dnia 25 Stycznia 1814 Roku. Sekretarz Wincenty Ste-fanowski.

3 Dekretem Sądu Głngo Depar: 2. Guber: Grodzień: w Roku 1811. 8bra 2 dnia zapadłym przeznaczona została Taxa i Exdywizya Dóbr JW. Ignacego Wołowicza Chorążego Stonimskiego między iego Wierzycieli; i ta finalnie w Roku 1812 przez Sąd w Mie-ście Mołczadzi ufundowany zaskutecznić się miała, lecz weyscie Woysk obcych do Kraiu takowemu dziełu już do namowy zbliżone-mu przeszkodziło, dopiero zaś podług reguły Dekretu Remissyinego za wydaniem Obwieszczenia, znowu Sąd Exdywizorski od dnia 9 Januar: Roku idącego 1814 Juryzdykcyą swoią w pomienionym mie-ście Mołczadzi odbywa i w krótkim bardzo czasie pryncypalny De-kret ustanowić przedsięberze, ażeby przeto wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie JW. Ignacego Wołowicza gdziekolwiek znajduja-cy się do rzezonego Sądu niezwłocznie przychodzili (gdyż dla nie-stawaiących amissyą pretensyow Dekretem Remissyinyim iest ostrzeże-ną) takowa przez Gazetę Kraiową czyni się awizacya.

Ignacy Sobolewski Przydujący Exdywizor.

O S W I A D C Z E N I A

2 Excerpt oświadczenia z Protokołu Potocznego Ziem: Pttu Szawel: w dacie poniżej zapisanego et eorundem pod Urzędową Ziem: tegoż Pttu Pieczęcią stronie jest wydany.

Roku Tysiąc Osmset Czternastego Miesiąca Januاری siódmego dnia.

Oświadczenie Imieniem JW. JPP. Tadeusza i Angeli z Koszycow Szemiothow Prezydent: Granicz: Pttu Szawel: i Wojskich Pttu Rosień: czyni się w rzeczy następnej: WW. Kazimierz i Hipolit Gosztowttowie Rotmistrzewiczowie Pttu Grodzień: osiągnąwszy naturalnym krwi spadkiem po Rodzicach swoich WW. Michale i Annie z Gorskich Gosztowttach Rotm: Grodzień: Dobra Gawrę ze Wsiami i wszelkimi przynależnościami w Pttcie Rosień: położone, tak z racyi przez Rodziców na też Dobra zaciągniętych długów, iako też z osobistych widokow, pomienione Dobra bez najmniejszej excepcyi za summę umowioną w roku Tysiąc Osmset Trzynastym Miesiąca Septembra Dnia Dziesiątego — Oświadczaiącym się Szemiothow Prezydentom na wieczność wyprzedali wkładając obowiązek, tak długow Oycowskich iako też swych własnych, deportacyi, że zaś oświadczający się Szemiothowie Preyden: nie mieli pewney od WW. Gosztowttow na przypadek większości długow ewikcyi, WW. Gosztowttowie chcą w tym mierze oświadczających się upewnić Dokumentem Assekuracyjnym Tysiąc Osmset Trzynastego Septembra dziesiątego datowanym eorundem przed Aktami Grodz: Szawel: przyznany zaręczyli, że każdy ze swey schedy po czter: złł: dwa tysiące, a wogule czter: złł: cztery tysiące, aż do zayścia dawności Ziemskiej, z massy ugodzoney za dziedzictwo u oświadczających się zostawia. Troskliwość oświadczających się, ile znaczną summę ze Dziedzictwo Dóbr Gawry płacących, wymagała koniecznie dopomnieć się u WW. Gosztowttow o tabellę długow na Dóbrach Gawrach opartych. WW. iednak Gosztowttowie różnemi pozorami zbywając i sporządzenie takowey Tabelli od czasu do czasu odkładając zostawili oświadczających się na samey ufności w charakterze i uczciwości wyprzedawcow położoney, że nietylko długi nie przenoszą wielości ugodzoney summy i pro evictione zostawić się powinny czter: złł: cztery tysiące, lecz że oświadczający się WW. Gosztowttom w terminie okryslonym superującą ilość dopłacie będą obowiązani, w pozniejszy jednak czasie rzecz się cale inaczej wykryła, albowiem W. Kazimierz Gosztowt wydając różnym Osobom bez wziętych zgola pieniędzy antedatowane Obligi, nietylko dług nad schedę sobie należną pomnożył, lecz i dwa tysiące czter: złł: na rzecz ewikcyi zostawić się powinne, w ludze poprzewodził Pretensorsstwa, a tak gdyby takowe Obligi mogły mieć swój wator, oświadczający się Szemiothowie nietylko większą ilość niż jest za dziedzictwo ugodzona opłacacy musieli bez żadney ewikcyi i repetycyi, lecz nadto do wyrzeczenia się schedy W. Kazimierza Gosztowtta byłiby zniewolonymi, albowiem i dziś jeszcze W. Kazimierz Gosztowt prawie codziennie różnym Osobom na znaczne summy nie biorąc najmniejszych pieniędzy antedatowane wydaie Obligi, o nieważności których oświadczający się ile wiedzieć może, nie poczynaiać z W. Kazimierzem, Gosztowtem i Obligobiorcami procederze, ostrzega wszystkich ogólnie, że W. Kazimierz Gosztowt Rotmistrz Grodzień: nie mający już żadnego funduszu, nikomu nic zapisywać nie może, a zatem żeby nikt w żadne układy z tymże W. Gosztowtem nie wchodził, pod nikczemnością onych przez niniejsze oświadczenie do Gazety Kuryera Lit: podane ostrzegam, i iako Plenipotent podpisuję Ignacy Staniewicz. Zgodno z Protokołem Potocznym świadczą Julian Stankiewicz Z. Pttu Szawel: Regent.

3 Oświadczenie Imieniem Star. Arona i Rywki Percowey Cwilingów Małkow Obyw. Wilen. czyni się w rzeczy następnej i o to: iż gdy Żalce się z powodu zawartego z Komisją Kommissoryatskiego Depo Kontraktu dostarczali do Szpitalów różne produkta, nabrawszy z Dozorcą tychże Szpitalow zeszłym Michałem Hemplem 9 Klasy czynownikiem znajomości, byli obligowani od tegoż przed wyjazdem na jarmark Zielwianski o kupienie niektórych artykułów potrzebnych do Magazyń Szpitalnych, w roku przeszłym 1813 w miesiącu Maju, i gdy zapotrzebowali od onego na tę pokupkę pieniędzy Rubli Assygn. 1,000 tenże zeszły Hempel takowe pieniądze dając, napisał Oblig. na Rubli 1,400. które oboje Żalce podpiali, a po przywiezieniu z Zelwy i dostawieniu żądanych produktów do Szpitalów, lubo Żalce po kilkakrotnie prosili o zwrot swego Obligu, jednak zeszły Hempel nie wiadomo z iakiego widoku czas do czasu zwlekając pomienionego Obligu niezwrócił, i w tymże Roku przeszłym życie skonczył, o co iuz Żalce w roku niniejszym 1814 miesiąca Januar. 19 dnia z dostatecznym rzeczym opisaniem w Ziem. Wilen. zaniesli oświadczenie, a dopióro zapowiadając przed całą publicznością nieważność takowego Obligu, i iżby onego nikt nieuabywał i nikomu nieprzelewał, do Gazety Kuryera Litt. niniejsze Oświadczenie ku wpisaniu Żalce podają.

O G Ł O S Z E N I A

1 Niżej podpisany w Imieniu UUr: Leonarda Sędz. Pttu Szawel: Józefa Podstol. Xtwa Zmudz: braci Giedyminow, Konstancyi z Giedyminow Jagminowey Koniuszney Pttu Szawelskiego, Anny Giedy-

minowny Podstolanki Pttu Szawel: czyniący, na zaawizowane oświadczenie w dodatku Kuryera Littgo za Nr: 104 zeszłego 1813 Roku Msca Xbra 18 dnia w Aktach Ziemskich Pttu Wileńskiego Imieniem dalszych Konsukcesorow do osiągnięcia własności po zeszłym z tego świata s. p. Józefie Rynkszelewskim Sędzią Ziemskim Szawel: pozostały przyszłych, zapisanego, następnie odpowiada: z racyi że Maiątek wszelkiego, rodzaju po zeszłym Sędziu Rynkszelewskim pozostały iakby rozmyślnie dyspozycją ostateczney woli jego sporządzoną na 16 sched równego działu rodzenstwa przeznaczonym został, z których to Konsukcesorow gdy rozmaite przekonania i ustronne chęci pomimo wolę Testamentową zachodziły, z tego powodu wielkie zamieszania, niezgody a nawet skargi procederowe nastaly o co w późniejszym czasie przez właściwe szrodki porozumiawszy się, cała pozostała własność tak na Maiątku leżącym, rachonym, iakoteż w papierach jednoczasowie podzieloną została, a zatym, zdaie się z boku nieinteresowaney osobie można być przekonany, że gdzie interes ile o podział sweoy własności kilkadziesiąt Osob traktowało, nie mogła nastac omyłka w wydaniu Obligow na 14000 złł: Pol: iak to udowodnią pryncypalnie dwa Dokumenta w dniu 19 Gbra 1809 Roku i w dniu 1 Junij 1813 Roku między temż Konsukcesorami zawarte, lecz że to istotnie dla prawności na zamitrenie satysfakcyi Obligom zwyczajnym sposobem opłaty terazniejszego wieku Debitorow jest przysposobionym, w czasie i miejscu należycie przekonany będzie. 1814 Ru Febr 6 dnia Józef Giedymin

1 Nauczyciel Głucho Niemych, JP. Jacobi w Rydze w Ru 1811 do swojego przyjął Instytutu, Głucho Niemego Syna, Lipawskiego Obywatela Sterna, imieniem Edward. — w Roku 1812 tenże JP. Jacobi, na żądanie JW. Senatora Graffa Ilinskiego, do Romanowa na Wołyniu przeniosłszy się, zabrał z sobą powierzone mu Dziecko Sterna. — Podług doszłych Rodzicom wiadomości, JP. Jacobi, nie zabawiwszy nad miesięcy dwa w Romanowie, oddalił się ztamtąd w miesiącu Julij 1812go Roku do miasta Moskwy, gdzie czasu bytności nieprzyjaciół, z innemi nieszczęśliwemi Narodu Niemieckiego w ówczas miasta tego mieszkańcami, żył w przeznaczonym przez Rząd nieprzyjacielski dla onych na mieszkanie Pałacu: Graffa Dadianowa, a za nastąpieniem reysterady nieprzyjaciół, z onemi Moskwę opuścił, i gdzieby z Synem Sterna, zawsze przy nim będącym, podział się, dotąd nie jest wiadomo. — Stroskani o los Syna iedynaka, Rodzice odzywają się do serc czułych czytających to Ogłoszenie, z nayspokorniejszą prozbą, aby każdy wiedzący o życiu i miejscu przebywania tego młodego Chłopca, teraz lat 12 mającego, doniósł o tym W. JPanu Karolowi Szwarzcowi Kupcowi Wileńskiemu w mieście Wilnie mieszkającemu, który przynoszącemu niewątpliwą o życiu i przebywaniu wspomianego Edwarda Sterna wiadomość, summę rubli 500 assygnacyami wypłacić ma zlecenie. — Roku 1814 Januar. 6 dnia.

D O D Z I E R Z A W Y

3 W Dobrach Wiszniewie Gubernii Wileń: w Powiecie Oszmiań: położonych dziedzictwa JW. Adama Graffa Chreptowicza Kawalera wielu orderow, wypuszcza się w sześcioletnią dzierżawę Hamernia miedziana z potrzebnymi do niej machinami, narzędziami, naczyniami, posługami, z dostarczeniem węgla za opłatą tercyalami zgóry — Zyczący sobie takową dzierżawę wziąć, raczy zgłosić się w Kamienicy JP. Gutta Aptekarza na Ulicy Zamkowej położoney do mieszkającego tamże Pełnomocnika, gdzie o punktach i warunkach do kontraktu poinformowanym zostanie — Termin robienia układu w każdym czasie do dnia 24 Februar: 1814 R. naznacza się — po którym upłynieniu żadne oświadczenia konkurującego przyjęte być nie mogą.